

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 5C/527/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212219640
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Božena Csibrányiová
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2015:4212219640.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky, sudkyňou Mgr. Boženu Csibrányiovou, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený: Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika, v jej mene Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd návrh zamietá.
Súd odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 17.9.2012, doručeným Okresnému súdu Komárno dňa 27.09.2012 domáhal od odporcu zaplata sumy 125,- eur ako majetkovej škody a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 330,- eur. Svoj návrh odôvodnil tým, že Okresný súd Komárno zapríčinil svojim nelegálnym konaním / nesprávnym úradným postupom/ vznik škody na strane navrhovateľa. Navrhovateľ sa totiž ako oprávnený subjekt obrátil na súdneho exekútora vo veci vymožená svojej pohľadávky, ktorá mu vznikla neplnením záväzku zo strany dlžníka: Ilona Bajcsiová, nar. 9.3.1976. Táto pohľadávky vznikla zo zmluvy o úvere č. 4074048. U súdneho exekútora bolo veci pridelené číslo EX 2617/2010. Súdny exekútor predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom Okresného súdu Komárno a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, o ktorej súd rozhodol s omeškaním viac ako 12 mesiacov tak, že poverenie vydal. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorý by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu na rozhodnutie, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 12.1.2011 / omeškanie viac ak 12 mesiacov/.

Nečinnosťou exekučného súdu vznikla navrhovateľovi majetková škoda vo výške 125,- eur, ktorá pozostáva z účelne vynaložených nákladov:

- na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému v sume 70,- eur,
- na udržiavanie a správu informačného systému v sume 40,- eur,
- na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom v sume 15,- eur.

Zároveň si uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom okresného súdu, ktorý je dôsledkom nesústredenej činnosti

takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prietahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv žalobcu. Zároveň žiadal, aby nadriadený súd rozhodol o prikázaní veci inému súdu, pretože sudcovia vecne a miestne príslušného Okresného súdu Komárno sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vzhľadom na ich pomer k veci a k účastníkom konania.

Krajský súd v Nitre svojím uznesením zo dňa 19.10.2012 č.k. 5NcC/215/2012-9 rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Komárno sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp.zn. 10C/71/2012 a vec prikázal na rozhodnutie Okresnému súdu Nové Zámky. Okresný súd Komárno vec postúpil tunajšiemu súdu.

Odporca vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu uviedol, že žiada žalobu v celom rozsahu zamietnuť. V podaní uviedol námietky voči náležitostiam návrhu a tiež k nesplneniu podmienky uplatnenia nároku na súde až po uplynutí 6-mesačnej lehoty po podaní žiadosti na predbežné prerokovanie. Namietol, že k nesprávnemu úradnému postupu nedošlo. Pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pred dňom 23.04.2009 uplatnil námietku premlčania. Odporca ďalej namietal vznik škody, vyčíslenie škody a vznik nemajetkovej ujmy.

Na vo veci stanovené pojednávanie sa nedostavili účastníci konania, ktorí mali predvolanie riadne doručené. Odporca svoju neúčasť riadne ospravedlnil, nepožiadaval o odročenie pojednávania. Navrhovateľ síce mailovým podaním zo dňa 20.11.2015 požiadaval o odročenie pojednávania, vzhľadom na skutočnosť, že sa nemohol riadne pripraviť na pojednávanie, keďže mu súd v predvolaní na pojednávanie neuviedol jeho spisovú značku identifikujúcu konkrétny žalobný návrh. Súd konštatuje, že navrhovateľovi, cestou jeho právneho zástupcu bolo doručené riadne a včas predvolanie, s uvedením súdnej spisovej značky a to už 21.11.2015, t.j. 10 dní pred pojednávaním. Navrhovateľ mal dostatočný časový priestor, aby si na súde zistil potrebné údaje o identifikácii ich žaloby. Urobil tak však až tesne pred pojednávaním, čo je na jeho ťarchu. Súd uvedené ako dôvod na odročenie pojednávania neakceptoval a z dôvodu hospodárnosti konania vec v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. prejednal v neprítomnosti riadne a včas predvolaných účastníkov konania.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to : návrhom na začatie konania, vyjadrením odporkyne a pripojeným exekučným spisom Okresného súdu Komárno.

Na základe vykonaného dokazovania, najmä z pripojeného exekučného spisu, súd zistil nasledovné: Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podal súdny exekútor na Okresný súd Komárno dňa 27.4.2010. Vec bola vedená pod sp.zn. 10Er/344/2010. K žiadosti exekútor pripojil návrh na vykonanie exekúcie spísaný do zápisnice dňa 16.3.2010 a exekučný titul- rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu: SR 18422/09, zo dňa 18.11.2009. Okresný súd Komárno rozhodol o žiadosti súdneho exekútora tak, že dňa 12.1.2011 vydal poverenie, ktorým súdneho exekútora poveril vykonaním exekúcie. Pred vydaním poverenia však súd výzvou žiadal navrhovateľa / v exekučnom konaní oprávnený/ na doplnenie listinných podkladov, potrebných k rozhodnutiu o žiadosti o vydanie poverenia.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1. zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (v znení účinnom v čase podania návrhu), štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (v znení účinnom v čase podania návrhu), právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (v znení účinnom v čase podania návrhu), ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (v znení účinnom v čase podania návrhu), právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plyní premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 41 ods. 2, písm. d/ Exekučného poriadku, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade
d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 44 ods. 1 Exekučného poriadku, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Režim zodpovednosti za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci, spočíva na princípe objektívnej zodpovednosti. Zodpovednosť za škodu vznikne, ak sú splnené zákonom stanovené predpoklady (podmienky), a to protiprávny úkon, vznik škody a príčinná súvislosť medzi

protiprávnym úkonom a vznikom škody (kauzálny nexus). Dôkazné bremeno preukázania základných predpokladov zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci má poškodený. To znamená, že poškodený musí preukázať, že mu vznikla škoda, že táto škoda bola spôsobná protiprávnym konaním orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci a napokon, že medzi vznikom škody a protiprávnym konaním existuje príčinná súvislosť. Škodou je majetková ujma, ktorá spočíva v zmenšení reálne existujúceho majetku, vrátane nákladov spojených so vznikom a zisťovaním škody. Súčasťou škody sú aj „márne vynaložené náklady“. Protiprávne konanie orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci môže spočívať v nezákonnom rozhodnutí alebo v nesprávnom úradnom postupe, ktorý môže tiež spočívať v nesprávnom konaní alebo v konaní bez splnenia zákonných podmienok, ale aj v nekonaní (nečinnosti), či v porušení povinnosti uskutočniť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom určenej lehote, prípadne nevydanie rozhodnutia vôbec. Pri ktoromkoľvek z vyššie popísaných postupov ide o porušenie právnej povinnosti, teda povinnosti vyplývajúcej z právneho predpisu. Z hľadiska príčinnej súvislosti je potrebné preukázať, že vznik určitej škody je bezprostredným (priamym) následkom reálneho protiprávneho konania (opomenutia) určitého konkrétneho orgánu verejnej moci. Príčinná súvislosť predpokladá, že ide o také účinky protiprávneho konania (opomenutia), ktoré výlučne vyvolávajú vznik škody.

Právna úprava zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci umožňuje poškodenému domáhať sa svojho nároku na súde v prípade, že príslušný orgán neuspokojí jeho nárok alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti. V súlade s ustanovením § 4 ods. 1 písm. a) bod 1. zákona č. 514/2003 Z.z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Na základe vyššie uvedeného súd v prvom rade skúmal, či nárok na náhradu škody nebol na súde uplatnený predčasne, to znamená, či sa navrhovateľ obrátil so svojim nárokom na náhradu škody na príslušný orgán pred podaním žalobného návrhu. Nakoľko v danej veci navrhovateľ uplatnil nárok na náhradu škody spôsobenú nesprávnym úradným postupom súdu, je orgánom príslušným na predbežné prerokovanie tohto nároku Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

Súd zo v spise založených listín- vyjadrenia odporcu, zistil, že sa navrhovateľ na neho obrátil 23.4.2012 so žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom vyčítal navrhovateľovi, že podal žalobu skôr, ako uplynula lehota 6 mesiacov od podania tejto žiadosti. Súd má za to, že ku dňu jeho rozhodovania o návrhu navrhovateľa už bolo zrejmé, že odporca neuznal nárok navrhovateľa v rámci predbežného prerokovania ho neuspokojil, čo vyplynulo aj z jeho vyjadrenia. Preto mal súd zato, že v čase o rozhodnutia vo veci na súde 6 mesačná lehota uplynula a odporca nárok navrhovateľa neuspokojil.

Následne súd skúmal či v danej veci sú splnené všetky predpoklady zodpovednosti za škodu, a to protiprávnym úkonom, vznik škody a príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody.

Navrhovateľ sa žalobným návrhom domáhal zaplataenia majetkovej škody v sume 125,- eur a nemajetkovej ujmy v sume 330,- eura z dôvodu, že exekučný súd nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia pre exekútora v 15-dňovej zákonnej lehote a postupoval so zbytočnými priet'ahmi. Ide teda o nárok zo zodpovednosti za škodu spôsobenú neprávny úradným postupom súdu, ako orgánu verejnej moci.

Nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci môže mať za následok vznik zodpovednosti podľa zákona č. 514/2003 Z.z. v prípade porušenia povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, v prípade nečinnosti orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci a v prípade zbytočných priet'ahov v konaní.

Vo vzťahu k porušeniu povinnosti Okresného súdu Komárno vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote 15 dní, mal súd vykonaným dokazovaním pripojenou fotokópiou spisu Okresného súdu Komárno preukázané, že medzi podaním žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 27.4.2010 a vydaním poverenia dňa 12.1.2011 / čo uvádza aj samotný navrhovateľ v návrhu/ uplynulo 259 dní a nie ako tvrdí navrhovateľ 12 mesiacov. Súd však poznamenáva, že exekučný súd, ako bolo uvedené vyššie, výzvou žiadal navrhovateľa / v exekučnom konaní oprávnený/ na doplnenie listinných podkladov, potrebných k rozhodnutiu o žiadosti o vydanie poverenia.

Rozhodovacia činnosť súdu je proces, v ktorom vecne a miestne príslušný súd rozhoduje o právach a právom chránených záujmoch účastníkov konania. Úlohou súdu je vydať zákonné a zároveň spravodlivé rozhodnutie. Pre takéto rozhodnutie súdu je potrebné, aby bolo vydané na základe dostatočne zisteného skutkového stavu. Pokiaľ je zákonodarcom stanovená lehota na vydanie rozhodnutia súdu, je ňou súd viazaný a je povinný ju dodržať. Táto povinnosť však nemôže byť bezvýhradná, bez ohľadu na okolnosti každého jednotlivého prípadu.

Ako už bolo uvedené vyššie konajúci súd, ako orgán štátnej moci, musí vydať v prvom rade rozhodnutie zákonné a spravodlivé, na základe dostatočne zisteného skutkového stavu. To znamená, že súd musí mať pre svoje rozhodnutie všetky potrebné podklady. Podľa názoru súdu akákoľvek lehota, ktorú zákon stanovuje na rozhodnutie súdu, nemôže začať objektívne plynúť skôr, ako má súd oprávnený vo veci rozhodnúť k dispozícii všetky pre rozhodnutie relevantné podklady a náležite zistený skutkový stav. Opačný výklad by znamenal, že súd by mal povinnosť rozhodnúť napriek tomu, že nemá náležite zistený skutkový stav, čo je v rozpore s požiadavkou, aby súdy rozhodovali zákonne a spravodlivo a aby ich rozhodnutia boli preskúmateľné z hľadiska dôvodov.

Na základe vyššie uvedeného súd konštatuje, že nesprávny úradný postup exekučného súdu nezistil. Postup exekučného súdu bol v súlade so zákonom, keď vydal poverenie, síce s meškaním a to s prihliadnutím na množstvo návrhov podaných navrhovateľom v ďalších exekučných veciach a s potrebou dostatočne, aj dodatočným zabezpečením si podkladov od navrhovateľa, zistiť skutkový stav.

S otázkou dodržania zákonnej lehoty na rozhodnutie v danej veci sa súd zaoberal vyššie. V súvislosti s tvrdením navrhovateľa, že súd postupoval so zbytočnými prietahmi, súd konštatuje, že prípadné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty automaticky neznamená postup súdu so zbytočnými prietahmi. Vo vzťahu k namietanému postupu exekučného súdu, ktorý podľa navrhovateľa postupoval so zbytočnými prietahmi, súd poukazuje na skutočnosť, že otázku, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, je oprávnený skúmať len Ústavný súd Slovenskej republiky. Súd pritom vychádza z platnej právnej úpravy, podľa ktorej existuje možnosť domáhať sa ochrany svojich práv využitím inštitútu ústavnej sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ústavný súd Slovenskej republiky skúma porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, najmä podľa troch základných kritérií, a to zložitost' veci, správanie účastníka a postup súdu (I. ÚS 41/12). Postup súdu z hľadiska zbytočných prietahov, teda súdne konanie, nie je oprávnený preskúmať všeobecný súd v konaní o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ale len Ústavný súd Slovenskej republiky na podklade ústavnej sťažnosti (resp. predseda súdu na podklade sťažnosti na prietahy). Opačný výklad by znamenal, že by existovalo viacero orgánov oprávnených v tom istom čase preskúmať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných prietahov. Pokiaľ by všeobecný súd v konaní o náhrade škody mohol hodnotiť postup iného súdu z hľadiska zbytočných prietahov, znamenalo by to, že všeobecný súd by preskúmal postup iného všeobecného súdu, pričom zároveň by mohlo dôjsť k porušeniu inštančného princípu v súdnictve, keď vecne príslušné na prejednanie a rozhodovanie sporov o náhradu škody sú okresné súdy, ale súdy, ktoré môžu porušiť právo fyzických a právnických osôb na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, môžu byť aj súdy vyššieho stupňa, napr. krajské súdy, alebo aj Najvyšší súd Slovenskej republiky. Všeobecný súd môže priznať náhradu škody v konaní podľa zákona č. 514/2003 Z.z. len v prípade, že o existencii zbytočných prietahov bolo rozhodnuté na to oprávneným orgánom, ktorým je Ústavný súd Slovenskej republiky.

V danej veci je nesporné, že žiadne konanie, v ktorom by bol posudzovaný postup exekučného súdu v exekučnom konaní z hľadiska zbytočných prietahov sa nevedelo, preto sa súd otázkou porušenia práva navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov nezaoberal.

Ako už bolo uvedené základnými predpokladmi zodpovednosti za škodu sú protiprávny úkon, vznik škody a príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a vznikom škody. Protiprávny úkon (ktorý spočíva v konaní alebo opomenutí) súd nezistil, keď uzavrel, že postup exekučného súdu bol v súlade so zákonom. Vo vzťahu k zbytočným prietahom súd konštatoval, že tieto z pozície všeobecného súdu nie je oprávnený skúmať, keď uvedené oprávnenie prináleží len Ústavnému súdu Slovenskej republiky, pričom v konaní nebolo sporné, že žiadne konanie, v ktorom by bol posudzovaný postup exekučného

súdu v exekučnom konaní z hľadiska zbytočných prietahov sa nevedlo. Pokiaľ nie je preukázané splnenie prvého, základného predpokladu zodpovednosti za škodu, a to protiprávny úkon, nie je, podľa názoru súdu, potrebné skúmať ďalšie predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu, teda vznik škody a príčinnú súvislosť medzi protiprávnym konaním a vznikom škody, nakoľko vznik škody, ako zmenšenie majetku poškodeného je predpokladom zodpovednosti len ak škoda bola priamo a nesprostredkovane spôsobená výlučne konaním (opomenutím), ktoré bolo vo vzťahu k zmenšeniu majetku poškodeného rozhodujúce, to znamená, že ak nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, majetok navrhovateľa sa nemohol zmenšiť.

Napriek vyššie uvedenému názoru súdu, súd konštatuje, že tvrdenie navrhovateľa o vzniku škody vo výške 125,- eur postupom exekučného súdu, v konaní preukázané nebolo.

Pokiaľ exekučné konanie prebieha, navrhovateľ v procesnom postavení oprávneného, ako každý iný oprávnený, svoju pohľadávku eviduje spôsobom, aký uzná za vhodný, a to bez ohľadu na to, či exekučné konanie v budúcnosti skončí vymožením pohľadávky alebo iným spôsobom. Pokiaľ navrhovateľ na evidenciu svojich pohľadávok potrebuje, pravdepodobne s ohľadom na veľké množstvo týchto pohľadávok, osobitný informačný systém, zamestnancov a vedenie osobitnej administratívy, je to jeho náklad súvisiaci s výkonom podnikateľskej činnosti, a nie škoda, ktorá mu vznikla v dôsledku postupu súdu. Súd je toho názoru, že počas doby od podania žiadosti o vydanie poverenia do jeho vydania navrhovateľovi nevznikla žiadna škoda. Jeho vyjadrenia o následkoch neskorého vydaného rozhodnutia o tom, že nastalo riziko zániku povinného, riziko zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a riziko insolventnosti povinného, by súd považoval za relevantné v takom prípade, ak by neboli uvádzané len všeobecne a hypoteticky, ale by boli k tomu produkované aj dôkazy.

Pokiaľ ide o nárok navrhovateľa na nemajetkovú ujmu uplatnený podľa § 17 ods. 2 a 3 zákona č. 514/2003 Z.z. súd uvádza, že nárok na nemajetkovú ujmu nie je automatický vo vzťahu k porušeniu práva, ale predpokladá objektívne zistenie, že samotné porušenie práva nie je dostatočným zadostučinením, vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. V nadväznosti na vyššie uvedené, pokiaľ súd konštatoval, že nesprávny úradný postup exekučného súdu nezistil a rovnako ani vznik škody na strane navrhovateľa v konaní preukázaný nebol, nebol dôvod, aby sa zaoberal uplatneným nárokom navrhovateľa na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, keď pre rozhodnutie o priznaní práva na nemajetkovú ujmu je základným predpokladom vznik ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom.

Na základe vyššie uvedeného súd návrh ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Odporcovi však žiaden trov neprižnal, aj napriek tomu že bol v konaní plne úspešný, pretože si žiadne konkrétne neuplatnil v zákonom stanovenej lehote.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p. ak účastník v lehote podľa odseku 1 trov nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trov zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprižná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Pretože odporca nevyčíslił trov konania a zo spisu žiadne nevyplývali, súd mu náhradu trov konania neprižnal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou Okresného súdu Nové Zámky na Krajský súd Nitra.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu ho napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. (§205 ods.1 OSP)

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie . (§205 ods. 3 OSP)